

ಹಿಂದೆ ಗೋದಾವರೀ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀರಸ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಋಷಿಗಳು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಆಗಿದ್ದ ಋಷಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಯುವ ಶಿಷ್ಯಂದಿರು ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೈಲ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮಗನಾದ ವೇದಧರ್ಮ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ. ತಂದೆಯ ಹಾಗೆಯೇ ಮಗನೂ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ವಿಯೆಂದೂ, ವೇದಪಾರಂಗತನೆಂದೂ, ಜ್ಞಾನಿಯೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯಂದಿರು ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಂದೀಪಕನೂ ಒಬ್ಬ.

ಒಂದು ದಿನ ವೇದಧರ್ಮ ಹೇಳಿದ: “ಕರ್ಮದ ನಿಯಮವೆಂದರೆ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದ ಹಾಗೆ. ಏನು ಬಿತ್ತುವನೋ ಅದನ್ನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಂತಹ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವನೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಲೋಚನೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಫಲ ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾಗಲೀ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ.”

ವೇದಧರ್ಮ ಮುಂದುವರಿಸಿದ: “ನನಗೂ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಕರ್ಮಗಳು ಉಳಿದಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ನಾಶಗೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಗಳು ಉಳಿದಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಅಗಲಿ ನಾನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇಗನೆ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದಾರುಣ ರೋಗ ತಗಲುವುದು. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಬೇಕಾದೀತು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ. ಆದರೆ ಈಗಲೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಸೇವೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬರುವ ರೋಗ ಎಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಇರುವುದೂ ನಿಮಗೆ ಅಸಹ್ಯ ವೆನಿಸೀತು. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಯಾರೂ ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರಿ. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಟ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ.

ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ವೇದಧರ್ಮ, ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಂಥ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಾಂದೀಪಕ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ.

ಗುರುಗಳ ಕಾಲುಮುಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಸಾಂದೀಪಕ, “ಗುರುಗಳೆ, ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯ.” ಎಂದ. ಗುರುಗಳು ಅವನ ಸೇವೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು.

ತನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ಫಲಕೊಡಲು ಬೇಗನೆ ಆರಂಭವಾಗುವುದು; ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ವೇದಧರ್ಮ ತಿಳಿಸಿದ. ತನ್ನ ಕೊನೆಗಾಲವನ್ನು ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದರೆ ತನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದೆಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಾಂದೀಪಕನೂ ಹೊರಟು ನಿಂತ. ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಶಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾ ಘಟ್ಟದ ಸಮೀಪ ಒಂದು ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸತೊಡಗಿದರು.

ವೇದಧರ್ಮ ತಿಳಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಮಾರಕ ಕುಷ್ಠರೋಗ ತಗುಲಿತು. ಅವನ ಅಂಗಾಗಗಳು ಕೊಳೆತು, ವ್ರಣಗಳಿಂದ ರಕ್ತ, ಕೀವು ಹೊರಬರತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಸಾಂದೀಪಕನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ವೇದನ ಸಹಿಸಲಾಗದೆ ವೇದಧರ್ಮನು, ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕೋಪ, ಬೈಗುಳಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುರು ಸೇವೆಯೇ ತನ್ನ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಸಾಂದೀಪಕನು ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿರಂತರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ.

ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು. ಅವನ ಅನವರತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಶಿವನು ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, “ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಏನು ವರ ಬೇಕೋ ಕೇಳಿಕೋ” ಎಂದ. ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗಿ, ಅವರು ಮೊದಲಿನಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಸಾಂದೀಪಕ ಕೇಳಿದ. “ತಥಾಸ್ತು” ಎಂದ ಶಿವ. ಆದರೆ ಈ ವರವನ್ನು ವೇದಧರ್ಮ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವೂ ಕಳೆದುಹೋಗಿ

ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು. ಅವನ ಅನವರತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಶಿವನು ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, “ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಏನು ವರ ಬೇಕೋ ಕೇಳಿಕೋ” ಎಂದ. ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗಿ, ಅವರು ಮೊದಲಿನಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಸಾಂದೀಪಕ ಕೇಳಿದ. “ತಥಾಸ್ತು” ಎಂದ ಶಿವ. ಆದರೆ ಈ ವರವನ್ನು ವೇದಧರ್ಮ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವೂ ಕಳೆದುಹೋಗಿ

ಬೇಕು, ತನಗೆ ವಾಸಿಯಾದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ನನಗೆ ಈ ವರ ಬೇಡ - ಎಂದ. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಶಿಷ್ಯ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಗುರುಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವನ ಮುಂದೆ ವಿಷ್ಣು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನು “ನಿನ್ನ ಗುರುಭಕ್ತಿಗೆ ಮಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡಿಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಸಾಂದೀಪಕ, “ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಆಣತಿಯೇ ನನಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವರು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಆ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸು ದೇವಾ” ಎಂದ. ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೋಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ವೇದಧರ್ಮ ಕೋಪ ಗೊಂಡು, “ನನ್ನ ಕರ್ಮ ಕಳೆಯಬೇಕು. ನನಗೆ ಯಾವ ದೇವರ ವರವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ!” ಎಂದ. ಮರಳಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದ ಸಾಂದೀಪಕ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ - ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರು. “ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಹಠದಿಂದಾಗಿ, ನಾವಾ ಗಿಯೇ ಕರುಣಿಸಿದ ವರವನ್ನು ನೀನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವೆಯಾ? ನಾವು ದೇವಾಧಿದೇವತೆಗಳು. ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕರು ನಾವು. ನಿನ್ನ ಗುರುಗಳ ಮಾತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ವರವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂರ್ಖನೆ, ನೀನು?” ಎಂದು ಅವ ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಬೆಳಗುವ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗಿ ವಂದಿಸಿದ ಸಾಂದೀಪಕ ಉತ್ತರಿಸಿದ: “ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸು, ಸಾಧನೆ ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ಗುರುವಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಮಾನರಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರುತ್ತವೆ. ದೇವಾಧಿ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಗುರುವೇ ಹೆಚ್ಚಿನವನು. ನನಗೆ ಬೇರಾವ ವರವೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಮಾತ್ರವೇ ನನಗೆ ಸಾಕು. ಇನ್ನೂ ವರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಾದರೆ, ನನಗೆ ಗುರುವಿನ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಲಿ, ಅವರ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ-ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಕದಲದೆ ಇರಲಿ - ಈ ವರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಿ.” ಮೂವರು ದೇವತೆಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಮರೆಯಾದರು.

ವೇದಧರ್ಮನು ಶಿಷ್ಯನ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಪ್ಪರೋಗವನ್ನು ಬರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ನಿಜವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಂಥ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಪಡೆದ ಗುರುವೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧನ್ಯನಾದ. (ಸಂಗ್ರಹ) ❖

ಮುಖಪುಟದ ವಿವರಣೆ

‘ಯಥೋರ್ಣನಾಭಿಃ ಸೃಜತೇ ಗೃಹ್ಣತೇ ಚ..’
(ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತು, ೧.೧.೭)

ಜೇಡರಹುಳು ತನ್ನಿಂದ ನೂಲನ್ನು ತಂದು ಪುನಃ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣವನ್ನೂ, ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣವನ್ನೂ ಒಂದರಲ್ಲೇ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಜೇಡರ ಹುಳು ತನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ ತಂತುವನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತದೆ. ತಯಾರು ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಅದೇ. ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಯಾವುದೋ ಅಂಶ ದಿಂದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಒಳಗೆ

ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಇರುವ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ತಯಾರುಮಾಡಿಲ್ಲ. ತನ್ನಿಂದಲೇ ತಯಾರು ಮಾಡುವನು. ತನ್ನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಯಾವುದೋ ಅಂಶದಿಂದ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಅನಂತನಾದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅದು ಅನಂತವೇ ಆಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದು ಅನಂತದ ಭಾಗ ಆಗಲಾರದು. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ರೂಪಾಯಿ, ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಕಳೆಯುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ, ಕಾಲುಭಾಗ ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಂಶವಾಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅಂಶದಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣವೇ ಸ್ಪಂದಿಸು ತ್ತಿರುವುದು. ಜ್ಞಾನಿ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಇದು ಕಾಣದು.

— ಸ್ವಾಮಿ ಸೋಮನಾಥಾನಂದ, ‘ಉಪನಿಷತ್ ಭಾವಧಾರೆ’, ಪು. ೩೪೮

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು

ಆಂಗ್ಲ ಮೂಲ : ಮೇರಿ ಲಾಯಿ ಬರ್ಕ್

ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದವರು : ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ಭಾಗ ೨೫

ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು (ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗ)

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನರ ನಿಂದನೆ, ಹೀಯಾಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೆದರಿಕೆಗಳ ನಡುವೆ ಅವರು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭೀಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಇದ್ದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆರು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವರ ವಾಸ್ತವ್ಯದಿಂದ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಆತಿಥೇಯರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ಯಾಗ್ನಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್‌ನ ಹಲವಾರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಔತಣಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್‌ನ ಹಲವಾರು ಸುಂದರ ಮನೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತೆರೆದಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಹೋದೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಹರೂ ಆಗಿದ್ದರು.”

ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್ ಜರ್ನಲ್ ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಔತಣ ಕೂಟಗಳ ವರದಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಗಷ್ಟೇ ಒಂದು ವಾರವಾಗಿತ್ತು, ಅಷ್ಟೇ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಯವರ ಜೊತೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಗಣ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತನ್ನಯ ರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಈ ಔತಣಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಜನರು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಯವರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರು; ಅವರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು.

ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅನೇಕ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯ ಔತಣಕೂಟದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಔತಣಕೂಟಗಳು ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗೆ ಒಂದು

ರೀತಿಯ ತಪಸ್ಸೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್‌ನ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಅಪಾರ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಅವರು ಯಾವತ್ತೂ ನೆನಪಿ ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಔತಣಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಆಸಕ್ತಿ ಕರ ಘಟನೆಗಳು ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೫, ೧೮೯೪ರಂದು ಈವ್‌ನಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್ ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು:

“ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಸಕ್ತಿಕರ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದವು. ಅವುಗಳು ಅವರಿಗೆ ತಮಾಷೆಯೆಂದು ತೋರಿದರೂ, ಅವು ಅಮೆರಿಕದ ಅಹಂಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಪೆಟ್ಟು ನೀಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇಂಥ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ:

“ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್ ನಗರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೂ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೂ ಜ್ಞಾನಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತುಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಔತಣಕೂಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಭ್ಯ ಗೃಹಸ್ಥನು, ‘ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ’ ಎಂಬ ಅಬದ್ಧವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಶ್ಚರ್ಯವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಆ ಹಿಂದೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ನೀಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಅಮೆರಿಕನ್ ಪ್ರಜೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾವು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಖಿಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ದೊರಕುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅವನಿಗೂ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಹಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತನ್ನ ಶಿಖರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ‘ಕ್ರೈಸ್ತ’ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದಾಗ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗಗಳಂತೆ, ಆ ಮಹಿಳೆ ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೂ ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರ ಧ್ವನಿಯು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿತ್ತು.